

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 26/05-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. januára 2005 predbežne prerokoval sťažnosť Brigity Štrbovej, bytom Ž., zastúpenej advokátkou JUDr. M. B., Ž., vo veci porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom mesta Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 2000/02995/OÚ-ŽP-Aš (pôvodne pod sp. zn. Výst. 4201/69 a sp. zn. Výst. 1373/56) a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Brigity Štrbovej **o d m i e t a** pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. decembra 2004 doručená sťažnosť Brigity Štrbovej (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa

čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mesta Žilina (ďalej len „mesto“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2000/02995/OÚ–ŽP–Aš (pôvodne pod sp. zn. Výst. 4201/69 a sp. zn. Výst. 1373/56).

Z obsahu sťažnosti sťažovateľky a jej príloh vyplýva, že:

„Bývalý Mestský národný výbor, odbor výstavby v Žiline dňa 16. 7. 1969, č. k. Výst. 4201/1969 – 372/II rozhodol o vyvlastnení nehnuteľností...“. Proti tomuto rozhodnutiu podala sťažovateľka 28. júla 2000 odvolanie Okresnému úradu Žilina, odboru životného prostredia (ďalej len „okresný úrad“), v ktorom žiadala predmetné rozhodnutie zrušiť.

Ďalej sťažovateľka v sťažnosti uviedla: *„Ja, ako navrhovateľka domáhala voči odporcovi Mestu Žilina, aby Ústavný súd rozhodol o zdĺhavom konaní Mesta Žilina, oddelenia územného plánovania, architektúry a stavebného poriadku – spoločný stavebný úrad na úseku územného konania a stavebného poriadku pri Mestskom úrade v Žiline (...) v konaní vedenom pod č. k. Výst 4201/1969 – 372/II., č. k. Vyst. 1373/56 – 178 (...)*

Nemám sa možnosť oboznámiť s vyjadrením Mesta Žilina, prečo od môjho podania, teda od odvolania a žiadosti na čiastočné zrušenie týchto vyvlastňovacích rozhodnutí podaných osobne na podateľni bývalého Okresného úradu v Žiline, odboru životného prostredia zo dňa 28. 7. 2000, na podateľni Mesta Žilina 27. 7. 2000, napriek tomu, že od jeho podania uplynulo už viac ako 4 roky, nebolo vo veci doposiaľ rozhodnuté právoplatným a vykonateľným rozhodnutím, resp. aspoň vyhlásením rozhodnutia.“

Sťažovateľka niekoľkokrát žiadala správny orgán, aby v jej veci konal, neskôr podala aj podnet Okresnej prokuratúre v Žiline. Konanie však do dnešného dňa nie je právoplatne skončené.

Sťažovateľka v závere sťažnosti navrhuje ústavnému súdu, aby vyslovil, že v konaní

vedenom pod sp. zn. 2000/02995/OÚ-ŽP-Aš (pôvodne pod sp. zn. Výst. 4201/69 a sp. zn. Výst. 1373/56) mesto porušilo jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru, a prikázal mestu ako správne mu orgánu konať v predmetnom konaní bez zbytočných prietahov.

Zároveň sa domáha aj priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume 1 000 000 Sk a úhrady trov konania.

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy oprávnený konať o sťažnostiach, ktorými fyzické osoby alebo právnické osoby namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd upravených v ústave, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podmienky konania o sťažnostiach sú upravené v ustanoveniach § 20 ods. 1 a § 49 až 56 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), pričom nesplnenie všeobecnej alebo osobitnej podmienky je dôvodom na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľky a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z citovaného čl. 127 ods. 1 i. f. ústavy, ako aj z § 49 zákona o ústavnom súde vyplýva, že právomoc ústavného súdu rozhodovať o porušení základných práv a slobôd je daná iba subsidiárne, t. j. v prípade, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 142 ods. 1 ústavy súdy preskúmavajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci, ak tak ustanoví zákon. Podľa § 7 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) v občianskom súdnom konaní súdy preskúmavajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci. Iným zásahom je aj nečinnosť orgánu verejnej správy.

Sťažovateľka tvrdí, že došlo k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru konaním mesta ako správneho orgánu.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmavajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy a podľa § 244 ods. 3 druhej vety OSP sa postupom správneho orgánu rozumie aj jeho nečinnosť.

Ak teda sťažovateľka tvrdí, že nečinnosťou alebo neprimerane pomalým konaním mesta ako správneho orgánu bolo porušené jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, môže sa ochrany svojho práva domáhať pred všeobecným súdom, čo vylučuje právomoc ústavného súdu.

Podľa § 250t ods. 1 OSP fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ

nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Ústavný súd pripomína, že v súlade s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde „Sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov“.

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu (III. ÚS 244/03, IV. ÚS 208/03, IV. ÚS 215/04, I. ÚS 161/04) sťažovateľka mala možnosť pred podaním sťažnosti ústavnému súdu domáhať sa ochrany svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru podaním žaloby proti nečinnosti správneho orgánu podľa § 250t OSP na príslušnom všeobecnom súde. Tento zákonný prostriedok ochrany svojich práv však nevyužila, ale priamo sa obrátila so sťažnosťou na ústavný súd. Takýto postup, ako už bolo uvedené, vylučuje princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu podľa čl. 127 ods. 1 i. f. ústavy a § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

Preto ústavný súd sťažnosť sťažovateľky odmietol už na jej predbežnom prerokovaní pre nedostatok svojej právomoci (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. januára 2005